

И рече: „Какъ добръ ви Богъ научи!
Тозъ, който се отрича, ще сполучи.
На черквата стомахътъ е голѣмъ.
Поглъщаль е земи той цѣли —
И никогажъ не е прѣяль;
На черквата стомахътъ салъ
Ще може чуждѣ имотъ да смели“.

ФАУСТЪ.

Така яджтъ отвѣка и на всждѣ —
Евреинъ, черква или нѣкой царь ще бжде.

МЕФИСТОФЕЛЬ.

А послѣ гривни, прѣстени прибира,
Като че гжбички събира;
Благодари имъ малко-много,
Торба съсъ орѣхи си сѣкашъ взе,
Награда обѣща отъ Бога —
Отъ туй небесна радостъ ги обзе.

ФАУСТЪ.

А Гретхенъ?

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Тя нажѣлена седи,
Съмнѣния терзаятъ ѝ гърди,
За накита си мисли само,
И кой ли го донесе тамо.

ФАУСТЪ.

И менъ измжчва нейната тѣга.
Другъ накитъ да намѣришъ ей сега!
Че първиятъ не бѣше бозна що.